

Ejeren af en Ejendom, der skal svare Jernbaneskyld, og de til denne Afgift berettigede kunne i Tiden mellem to af de foranførte Ansættelser forlange ny Vurdering til Jernbaneskyld. Er Begæringen fremkommen fra den afgiftspligtige, skal han bære Omkostningen ved Vurderingen, medmindre Vurderingssummen bliver mindre end den tidligere Vurderingssum. Særskilt Underretning om Afgørelsens Udfald tilstilles alle vedkommende.

Uanset den foretagne Vurdering til Jernbaneskyld svares Ejendomsskylden til Stat og Kommune vedblivende af Ejendommens hittidige Vurderingssum, indtil ny Vurdering til Ejendomsskyld i Overensstemmelse med de herfor gældende Regler finder Sted.

De i Loven af 15. Maj 1903 § 10, 3. og 4. Stykke, indeholdte Forskrifter vedrørende Fremskaffelse af Oplysninger til Vurderingsraadet finde ogsaa Anvendelse paa den her ommeldte Vurdering.

§ 4.

Vurderingsraadet skal, naar Værdistigningen skønnes at fordele sig med væsentlig forskellig Styrke paa de enkelte Dele af en Ejendom eller et Matrikulsnummer, fastsætte Værdistigningsbeløbet til Jernbaneskyld for de paagældende Dele af en Ejendom for sig. Endvidere kan Vurderingsraadet under eet foretage saadan Værdiansættelse for flere Matrikulsnumre tilhørende samme Ejer. Naar Raadet finder det ønskeligt, ville særlig vurderede Dele af en Ejendom ved Raadets Foranstaltning kunne matrikuleres særskilt.

De i Lovgivningen indeholdte Bestemmelser, hvorefter visse Ejendomme fideikommissarisk ere undtagne fra Salg, eller undergivne Fæstetvang, eller ikke maa udstyckes eller forenes med andre Ejendomme, eller skulle opretholdes som selvstændige Agerbrug, er vedkommende Ministerium bemyndiget til at dispensere fra, for saa vidt angaar de i nærværende Paragrafs 1. Stykke, 1. Punktum, omhandlede Tilfælde, naar paagældende Ejer med Vurderingsraadets Anbefaling fremsætter Begæring derom.

§ 5.

De i § 5 i Loven af 15. Maj 1903 nævnte Ejendomme ere fritagne for Vurdering til Jernbaneskyld. Afgiften svares ikke af de til Civillisten henlagte Ejendomme. Afgiftsfri ere endvidere Stats- og Kommuneejendomme, naar og for saa vidt de kun ere til offentlig Afbenyttelse og ikke anvendes i Erhvervsøjemed. Endvidere kan Ministeren for offentlige Arbejder fritage Skoler, Biblioteker, Museer, Hospitaler, Sygehuse, Stiftelser og lignende samt Markedspladser, saa længe og for saa vidt de benyttes i offentligt Øjemed. De i Loven af 15. Maj 1903 § 7 indrømmede Fritagelser for eller Nedsættelser i Ejendomsskylden ere uanvendelige paa Jernbaneskylden; i den aarlige Jernbaneskyld for enhver Ejendom eller særlig vurderet Del af samme fradrages 3 Kr.

§ 6.

Af den i Henhold til foranstaaende Bestemmelser bestemte Værdistigning som Følge af Jernbaneanlægget bliver der i 50 Aar fra den første Vurdering at regne at svare en Jernbaneskyld af 15 Kr. af 1,000 Kr. aarlig.

Jernbaneskylden hæfter paa paagældende Ejendom og svares af den, der ifølge Skøde eller anden Adkomst er Ejer, samt af vedkommendes Konkursbo og Dødsbo. Besiddere af Len, Stamhuse og Fideikommissgodser betragtes som Ejere. Afgiften indbetales til Statskassen sammen med den Ejendommen paahvilende Ejendomsskyld og inddrives i Mangel af Betaling efter de for Ejendomsskyld gældende Regler, ligesom den har samme Fortrinsret og Panteret som denne.